

Dimecres 8 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 10,32-45): En aquell temps, feien camí pujant a Jerusalem, Jesús els anava al davant i ells n'estaven molt sorpresos: els qui el seguien tenien por. Llavors Jesús tornà a prendre a part els Dotze i començà a dir-los el que li havia de succeir: «Ara pugem a Jerusalem, i el Fill de l'home serà entregat als grans sacerdots i als mestres de la Llei, el condemnaran a mort i el posaran en mans dels pagans, l'escarniran, li escopiran, l'assotaran i el mataran; però al cap de tres dies ressuscitarà.

Llavors Jaume i Joan, els fills de Zebedeu, s'acosten a Jesús i li diuen: «Mestre, voldríem que ens concedissis el que et demanarem». Jesús els preguntà: «Què voleu que faci per vosaltres?». Ells li respongueren: «Concedeix-nos de seure amb tu a la teva glòria l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra». Jesús els contestà: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure la copa que jo beuré o ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?». Ells li respongueren: «Sí que podem». Jesús els digué: «Prou que beureu la copa que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat; però seure a la meva dreta o a la meva esquerra, no sóc jo qui ho ha de concedir: hi seuran aquells per a qui Déu ho ha preparat».

Quan els altres deu ho sentiren, es van indignar contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que els qui figuren com a governants de les nacions les dominen com si en fossin amos, i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci l'esclau de tots; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser

servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom.

«El Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom»

Rev. D. René PARADA Menéndez
(San Salvador, El Salvador)

Avui, el Senyor ens ensenya quina ha de ser la nostra actitud davant la Creu. L'Amor ardent envers la voluntat del seu Pare, amb vista a consumir la salvació del gènere humà, —de cada home i de cada dona— el mou a anar de pressa cap a Jerusalem, on «serà entregat (...), el condemnaran a mort (...), l'assotaran i el mataran» (Mc 10,33-34). Tot i que a vegades no entenem o, àdhuc, tinguem por davant del dolor, el sofriment o les contradiccions de cada jornada, hem de procurar unir-nos —per amor a la voluntat salvífica de Déu— amb l'ofertament de la creu de cada dia.

La pràctica assídua de l'oració i dels sagraments, especialment el de la Confessió personal dels pecats i el de l'Eucaristia, faran créixer en nosaltres l'amor a Déu i als altres per Déu de tal manera que serem capaços de dir «Sí que podem» (Mc 10,39), malgrat les nostres misèries, pors i pecats. Sí, podem abraçar la creu de cada dia (cf. Lc 9,23) per amor, amb un somriure; aquesta creu que es manifesta en la vida ordinària i quotidiana: la fatiga en el treball, les dificultats normals en la vida de família i en les relacions socials, etc.

Solament si abracem la creu de cada dia, negant els nostres gustos per tal de servir els altres, aconseguirem identificar-nos amb el Crist, que vingué «a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom» (Mc 10,45). Joan Pau II explicava que «el servei de Jesús assoleix la seva plenitud amb la mort en Creu, és a dir, amb la donació total de si mateix». Imitem, doncs, Jesucrist, tot transformant constantment el nostre amor a Ell en actes de servei envers totes les persones: rics o pobres, amb molta o poca cultura, joves o ancians, sense distincions. Actes de servei per tal d'apropar-los a Déu i alliberar-los del pecat.